

Bilag 1.5 – TØISLØB – Underholdsbidrag til børn - Island

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter islandske underholdsbidrag til børn, jf. kap. IX ”Forsørgelse af barnet” (§§ 53-65) i den islandske regerings danske oversættelse af 29. juni 2010 af den islandske børnelov nr. 76 af 27. marts 2003 (på islandsk: ”barnalaga”) (herefter ”den islandske børnelov”). Fordringstypen omfatter fordringer på løbende normalbidrag i den islandske børnelov.

Fordringstypen omfatter derudover fordringer på islandske uddannelsesbidrag, som udgør bidrag til undervisning eller uddannelse, indtil barnet fylder 20 år.

Fordringstypen omfatter endvidere fordringer på islandske procenttillæg til underholdsbidrag (”bidrag ud over normalbidrag” eller ”forhøjet bidrag”).

Fordringstypen indeholder fordringer fastlagt på baggrund af dom eller resolution fra sysselmanden, jf. § 57 i den islandske børnelov. Endvidere indeholder fordringstypen fordringer på underholdsbidrag, der udspringer af en aftale mellem bidragsbetaler og bidragsmodtager, når aftalen er stadfæstet af sysselmanden, eller der er indgået retsforlig om underholdsbidraget, jf. § 55 i den islandske børnelov.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver ikke modtager oplysninger fra Island om, hvorvidt og i hvilket omfang der for fordringer, som er omfattet af denne fordringstype, er sket udbetaling af underholdsbidraget, dvs. hvorvidt der er sket forskudsvis udlægning.

De fordringer, der er omfattet af fordringstypen TØISLØB, vil i det følgende benævnes som ”løbende islandske underholdsbidrag”, der omfatter fordringer, hvor der kan være foretaget helt eller delvis forskudsvis udlægning heraf.

Hvert løbende islandsk underholdsbidrag udgør en selvstændig fordring og skal oversendes særskilt til inddrivelse. Løbende islandsk underholdsbidrag, der dækker over flere perioder, kan således ikke sammenlægges og oversendes samlet til inddrivelse.

Gældsstyrelsen beregner **ikke** inddrivelsesrenter af fordringer omfattet af fordringstypen. Dog kan Island beregne og oversende renter til inddrivelse af fordringer omfattet af fordringstypen, såfremt der er hjemmel hertil. Eventuelle renter skal oversendes til inddrivelse i særskilte oprettede fordringstyper.

Der forekommer **ikke** medhæftere på fordringer omfattet af fordringstypen.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgræsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter ikke følgende (ikke udtømmende opstilling):

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØFAÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype A	Løbende bidrag til ægtefæller.	Frankrig, Nederlandene og Schweiz.
TØFBÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype B	Løbende bidrag til ægtefæller.	Letland og Tyrkiet.
TØFALØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype A	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Frankrig, Belgien, Portugal, Spanien, Nederlandene, Litauen og Schweiz.
TØFBLØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype B	Løbende underholdsbidrag til børn og familie fra Slovakiet og Tyrkiet. Fordringstypen omfatter tillige ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn og familie fra Letland.	Slovakiet, Tyrkiet og Letland.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØISSÆR – Særbidrag til børn - Island	Underholdsbidrag i form af særlige bidrag (særbidrag), som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren. Særbidrag udgør betaling af udgifter ved barnets dåb, konfirmation, køb af briller, retning af tænder, som følge af sygdom, begravelse eller i anden særlig anledning.	Island.
TØFILØB - Underholdsbidrag til børn - Finland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter ikke uddannelsesbidrag, idet fordringshaver har oplyst, at de ikke har modtaget sådanne til inddrivelse.	Finland.
TØSELØB – Underholdsbidrag til børn - Sverige	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Sverige.
TØNOLØB – Underholdsbidrag til børn – Norge	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Norge.
TØNOSÆR – Særbidrag - ej forskudsvist udlagt – Norge	Enkeltstående ej forskudsvist udlagte underholdsbidrag i form af særbidrag, som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren oven i det ordinære bidrag. Særbidrag udgør rimelige og nødvendige udgifter for børn, som både er under og over 18 år, der ikke kan indeholdes i normalbidraget, for eksempel udgifter til konfirmation, briller,	Norge.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
	tandeftersyn, lejrskole, mv.	
TØTYÆGT – Ægtefællebidrag - Tyskland	Løbende bidrag til ægtefæller.	Tyskland.
TØTYLØB - Underholdsbidrag til børn - Tyskland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Tyskland.
TØPOÆGT – Ægtefællebidrag - Polen	Løbende bidrag til ægtefæller.	Polen.
TØPOLØB – Underholdsbidrag til børn og familie - Polen	Løbende underholdsbidrag til børn, uddannelsesbidrag samt familiebidrag.	Polen.
TØCZUND - Underholdsbidrag til børn og familie – Tjekkiet	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Tjekkiet.
TØUKÆGT – Ægtefællebidrag – Storbritannien	Løbende bidrag til ægtefæller.	Storbritannien.
TØUKLØB – Underholdsbidrag til børn – Storbritannien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Storbritannien.
TØSILØB – Underholdsbidrag, børn og familie – Slovenien	Løbende underholdsbidrag til børn, herunder uddannelsesbidrag, og løbende underholdsbidrag til familie.	Slovenien.
TØHULØB – Underholdsbidrag til børn og familie – Ungarn	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Ungarn.
TØROLØB – Underholdsbidrag til børn og familie – Rumænien	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Rumænien.
TØATLØB – Underholdsbidrag til børn - Østrig	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen indeholder tillige uddannelsesbidrag.	Østrig.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØEELØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Estland	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Estland.
TØLVLØB –Underholdsbidrag til børn – forskudsvis udlagt – Letland	Forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn, som Administration of the Maintenance Guarantee Fund (herefter ”Fonden”) har udlagt.	Letland.
TØAULØB –Underholdsbidrag til børn – Australien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Australien.
TØSOUHB - Udenlandske underholdsbidrag, sagsomkostninger	Sagsomkostninger, der dækker de udgifter, som den tabende part skal erstatte modparten, som sagen har påført denne i forbindelse med behandling af sager om underholdsbidrag ved udenlandske domstole. Fordringstypen kan kun anvendes, såfremt sagsomkostningernes eksistens og størrelse er fastslået i dommen.	Norge, Sverige, Tyskland, Polen, Slovakiet og Litauen.
TØNOGEB – Fastsættelsesgebyr - Norge	Fastsættelsesgebyr i forbindelse med NAVs (Arbejds- og velferdsetaten) fastsættelse af afgørelse om børnebidrag eller efterfølgende ændring heraf.	Norge.

1.3 Dækningsrækkefølge

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) tager bl.a. andet stilling til i hvilken rækkefølge fordringer skal dækkes under inddrivelse.

Af gældsinddrivelseslovens § 4 fremgår:

”Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

1) Bøder.

2) Underholdsbidrag omfattet af lov om opkrævning af underholdsbidrag, idet private krav dog dækkes forud for offentlige krav.

3) Andre fordringer.

Stk. 2. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog forud for hovedkravet.

Stk. 3 – 4 (...).”

Af forarbejderne til gældsinddrivelsesloven af 2008, lovforslag nr. 20 af 8. oktober 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, fremgår bl.a. følgende:

”Udenlandske krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, indgår i dækningsrækkefølgen på linje med danske krav.”

Som konsekvens af reglerne i gældsinddrivelsesloven om dækningsrækkefølge vil ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag blive placeret ”højere oppe/bedre” i dækningsrækkefølgen end de forskudsvis udlagte underholdsbidrag, idet ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag klassificeres som private krav. Dette medfører, at ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag skal dækkes forud for forskudsvis udlagte underholdsbidrag, uanset at forskudsvis udlagte underholdsbidrag måtte være modtaget til inddrivelse tidligere end ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver ikke modtager direkte oplysninger fra Island om, hvorvidt og i hvilket omfang der for fordringer, som er omfattet af denne fordringstype, er sket forskudsvis udlægning. Fordringstypen TØISLØB omfatter således løbende islandske underholdsbidrag, hvor der kan være foretaget helt eller delvis forskudsvis udlægning heraf.

Det er fordringshavers vurdering, at det ikke vil være muligt at fremskaffe oplysninger om, hvorvidt og i hvilket omfang der er sket forskudsvis udlægning for de fordringer, der allerede skulle være betalt ved fordringshavers modtagelse af fordringen fra Island.

Som følge af ovenstående er det aftalt, at fordringer omfattende af fordringstypen TØISLØB ud fra et forsigtighedsprincip ”klassificeres” og placeres i dækningsrækkefølgen som ej forskudsvis udlagte bidrag uden hensyntagen til, hvorvidt der er tale om forskudsvis udlagte eller ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Det retlige grundlag for islandske underholdsbidrag

Af hjemmesiden Nordisk Samarbejde (Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd) fremgår bl.a., at børnebidraget betales af den forælder eller de forældre, som barnet ikke har sin folkeregisteradresse hos. Børnebidraget skal bruges til at forsørge barnet og tilhører dermed barnet. Den forælder, der bor på folkeregisteradressen og har forældremyndigheden, modtager børnebidraget og disponerer over det. Forældre skal forsørge deres barn og betale børnebidrag, indtil barnet fylder 18.

Forældre skal indgå fælles aftaler om børnebidrag, hvis de går fra hinanden. Aftaler om børnebidrag er ikke gyldige, medmindre de er godkendte af sysselmanden. Hvis der opstår en konflikt omhandlede børnebidrag, skal sagen henvises til sysselmanden, hvor den vil blive afgjort eller sendt videre til domstolene.

Statens Forsikringsinstitut (Tryggingastofnun) betaler børnebidrag til et barn ifølge forældrens (som bor i Island) ønske efter, at en afgørelse om børnebidraget er truffet.

Minimumsbeløbet for børnebidraget er sat af Altinget. En forælder kan kræve et højere beløb, hvis den anden part har økonomiske forudsætninger for at kunne betale mere.

2.1.1 Den islandske børnelov

Af § 53 i Kap. IX vedrørende Forsørgelse af barnet i den islandske børnelov fremgår:

”Forældres forsørgelsespligt m.v.

Forældre er, sammen eller hver for sig, forpligtet til at forsørge deres barn. Forsørgelse af barnet skal ske under hensyn til forældrenes livsvilkår og barnets behov. (...)”

Af § 55 i Kap. IX vedrørende Forsørgelse af barnet i den islandske børnelov fremgår:

”Aftale om børnebidrag

En aftale om børnebidrag med et barn er kun gyldig, hvis sysselmanen stadfæster den eller der indgås et retsforlig om bidraget.

Det er ikke tilladt at aftale lavere børnebidrag end det til enhver tid gældende børnebidrag i henhold til loven om socialforsikring. I nærværende lov kaldes det normalbidrag.

En forælders bidragspligt kan ikke begrænses til en lavere alder end barnets 18. år. Når det forholder sig sådan, at forældre indgår en midlertidig aftale om forældremyndighed, jf. § 32, stk. 4, er det dog tilladt at aftale bidragsydelse for en periode af samme længde som forældremyndigheden er fastsat i henhold til aftalen.”

Af § 56 i Kap. IX vedrørende Forsørgelse af barnet i den islandske børnelov fremgår:

”Hvem kan kræve børnebidrag

Den, der afholder udgifterne ved et barns forsørgelse, kan kræve, at bidraget fastsættes og opkræves, såfremt den pågældende har forældremyndigheden eller barnet bor hos ham i henhold til en lovmæssig ordning.

Såfremt bidrag er blevet betalt af det offentlige, indtræder den pågældende myndighed eller institution i den i stk. 1 omtalte ret.”

Af § 57 i Kap. IX vedrørende Forsørgelse af barnet i den islandske børnelov fremgår:

”Resolution eller dom om bidrag

Hvis en forælder ikke varetager sin forsørgerpligt over for sit barn, kan sysselmanen ved en resolution pålægge vedkommende at betale bidrag med barnet. Bidrag kan dog ikke fastlægges for en tid, der ligger mere end et år tilbage fra kravets fremsættelse, medmindre helt særlige omstændigheder foreligger.

Bidrag skal fastsættes under hensyn til barnets behov og begge forældres økonomiske kår og andre livsvilkår, herunder deres erhvervsevne.

I en børnebidragsresolution må der hverken fastsættes et lavere bidragsbeløb end normalbidrag eller en forælders bidragspligt begrænses til en lavere alder end 18 år.

Har forældrene indgået en midlertidig aftale om forældremyndighed, jf § 32 stk. 4, er det dog tilladt at resolve om bidrag for lige så lang tid som forældremyndigheden er fastsat til i henhold til aftalen.

Justitsministeriet udsteder retningslinjer om vejledende beløb vedrørende krav om bidrag ud over normalbidrag ifølge stk. 3.

Når retten afgør en tvist om faderskab eller forældremyndighed skal den også, efter begæring, afgøre uoverensstemmelse om bidrag i dommen i medfør af bestemmelserne i denne paragraf.”

Af § 61 i Kap. IX vedrørende Forsørgelse af barnet i den islandske børnelov fremgår:

”Forsørgelsespligtens udløb

Bidragspligten ophører ved barnets fyldte 18. år.

Pligt til betaling af bidrag ophører før den tid, hvis barnet indgår ægteskab med mindre sysselmanen bestemmer andet.”

Af § 62 i Kap. IX vedrørende Forsørgelse af barnet i den islandske børnelov fremgår:

”Bidrag til uddannelse eller jobtræning

Til trods for bestemmelserne i § 61 er det tilladt at resolve at en forælder skal betale et bidrag til barnets uddannelse eller jobtræning i henhold til vedkommendes krav fra dets 18 års alder og helt til dets fyldte 20. års alder. Bestemmelsen i § 57 stk.1, 2. pkt. gælder tilsvarende.

Sysselmanden kan ændre resolution ifølge stk. 1, hvis der fremkommer begrundet krav herom, såfremt det bevises at forælderen eller barnets forhold har ændret sig.”

Af § 63 i Kap. IX vedrørende Forsørgelse af barnet i den islandske børnelov fremgår:

”Betaling af bidrag

Bidraget erlægges månedsvis forud, medmindre andet er bestemt ved lov.

Bidrag i henhold til bestemmelserne i dette kapitel tilkommer barnet og skal bruges til dets tarv. Den, der kan kræve bidrag ifølge § 56, opkræver dog bidrag og modtager ydelse i eget navn.”

Af § 66 i kap. X vedrørende Ydelse af underholdsbidrag. Inddrivelsesmuligheder i den islandske børnelov fremgår:

”Adgang til udlæg

Bidraget kan inddrives ved udlæg på grundlag af en dom, et retsforlig eller en resolution. Det samme gælder andre ydelser som sysselmanen afsiger resolutioner om ifølge kap. IV. og IX.

Ydelser ifølge stk. 1, som omfattes af en aftale stadfæstet af sysselmanen, kan også inddrives ved udlæg.”

Af § 67 i kap. X vedrørende Ydelse af underholdsbidrag. Inddrivelsesmuligheder i den islandske børnelov fremgår:

”Socialforsikringsstyrelsens betalingspligt

Socialforsikringsstyrelsen er pligtig til at betale ydelser til rethavere ifølge kap. IV og IX, der er bosat her i landet, i henhold til dom, retsforlig, sysselmandsresolution eller aftale stadfæstet af ham, dog indenfor de af loven om socialforsikring stillede grænser.”

Af en ikke-autoriseret oversættelse af 11. februar 2021 foretaget på vegne af Udviklings- og Forenklingsstyrelsen af Stjórnarráðið, Framfærsla barns og meðlag fremgår:

”Forhøjet bidrag

Hvis den bidragspligtige har økonomisk kapacitet til at betale højere bidrag end normalbidraget kan fogeden (sysselmanen) pålægge personen til at betale forhøjet bidrag.

Hvis der kræves en forhøjelse af børnebidraget, skal det bestemte beløb tage hensyn til barnets behov og den økonomiske situation og andre forhold for begge forældre, herunder deres indtje-

ningsevne (deres evne til at genere indkomst). Således f.eks. er der taget hensyn til hvis bidragsbetaleren har andre, egne børn at sørge for. På den anden side tages generelt ikke hensyn til det hvis bidragsbetaleren har på sit hjem stedbørn. Så har aktiver (ejendomme) og gæld bidragsbetaler normalt ringe indflydelse af bestemmelsen af bidragshøjden, men sådan noget kommer til overvejelser hvis aktiver eller gæld overstiger det der kan betragtes som normalt eller hvis der er opstået uundgåelig gæld. Så ser man alene på selve barnets situation og den forælder som det bor hos. Det er værd at nævne, at øgede udgifter på grund af barnets særlige behov eller et barns sygdom eller forælders manglende evne til at genere indkomst på grund af pasning af barnet kan have betydning for bestemmelsen for bidragshøjden.

Justitsministeriet forsyner årligt fogeden med referencebeløb der bruges til vejledning i beslutningsprocessen i sager om krav om forhøjet bidrag. Hovedformålet med at give den slags vejledninger er at sikre at overholde og ikke forskelsbehandle, bliver taget hånd om i beslutningsprocessen i bidragssager, men der er ingen umiddelbar forpligtelse til at følge dem.

Ifølge et brev fra ministeriet dateret 3. januar 2020 er beløbene nu som følger, men de er opdateret årligt baseret på forbrugerprisindekset:

<i>Indtægt om måneden</i>	<i>1 barn</i>	<i>2 børn</i>	<i>3 børn</i>
<i>Ca. 511.000 Isk kr.</i>	<i>Normalbidrag + 50%</i>	<i>Normalbidrag + 25%</i>	
<i>562.000</i>	<i>Normalbidrag + 75%</i>		
<i>616.000</i>	<i>Normalbidrag + 100%</i>	<i>Normalbidrag + 50%</i>	<i>Normalbidrag + 25%</i>
<i>679.000</i>		<i>Normalbidrag + 75%</i>	
<i>747.000</i>		<i>Normalbidrag + 100%</i>	<i>Normalbidrag + 50%</i>
<i>821.000</i>			<i>Normalbidrag + 75%</i>
<i>903.000</i>			<i>Normalbidrag + 100%</i>

Ved beregning af indkomster hos personer er der normalt brugt deres gennemsnit indkomst fra de sidste to til tre år bl.a. med det formål at udjævne udsving i indtægterne mellem årene uden at der er permanente ændringer i indkomsten.

Du kan søge om øget børnebidrag på en formular, som kan hentes på hjemmesiden hos fogeden (sysselmanden)."

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Den nordiske inddrivelseskonvention af 23. marts 1962 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om inddrivelse af underholdsbidrag, som ændret ved overenskomst af 25. februar 2000 (herefter "den nordiske inddrivelseskonvention"), er tiltrådt af både Island og Danmark. Ved denne fuldbyrdelseskonvention har de nordiske lande forpligtet sig til at anerkende, opkræve og inddrive underholdsbidrag umiddelbart på grundlag af bidragsafgørelser fra andre nordiske lande. Konventionen finder anvendelse på anmodninger om inddrivelse af underholdsbidrag, der hviler på et islandsk bidragsdokument, jf. den nordiske konventions art. 1.

Inddrivelsen af underholdsbidraget oversendes til Danmark, når den bidragspligtige er bosiddende i Danmark, jf. den nordiske inddrivelseskonventions art. 1 og 2, og fordringen inddrives efter de i Danmark gældende regler, jf. den nordiske inddrivelseskonventions art. 4.

Betingelserne for inddrivelse findes i lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter "gældsinddrivelsesloven"), der gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det følger også af gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., at underholdsbidrag, som fordringshaver opkræver på vegne af andre, inddrives efter gældsinddrivelsesloven.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter "gældsinddrivelsesbekendtgørelsen"). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2.

Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver fordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

Uanset ovenstående kan fordringshaver efter en konkret vurdering til enhver tid anvende fordringstypen til oversendelse af fordringer til inddrivelse efter konventioner, der giver adgang hertil. F.eks. i de tilfælde hvor anmodning om inddrivelse fremsendes fra et andet land end det land, der har truffet afgørelse om betaling af underholdsbidrag.

Nedenstående skema indeholder en oversigt over, hvilke fuldbyrdelseskonventioner de enkelte landes anmodning om inddrivelse anerkendes efter.

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Norge	Nej	Ja	Ja	Ja
Sverige	Ja	Ja	Ja	Ja
Finland	Ja	Ja	Ja	Ja
Island	Nej	Nej	Nej	Ja
Tyskland	Ja	Ja	Ja	Nej
Polen	Ja	Ja	Nej	Nej
Letland	Ja	Nej	Nej	Nej
Litauen	Ja	Ja	Nej	Nej
Estland	Ja	Ja	Nej	Nej
Østrig	Ja	Nej	Ja	Nej

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Nederlandene	Ja	Ja	Ja	Nej
Frankrig	Ja	Ja	Ja	Nej
Belgien	Ja	Nej	Ja	Nej
Portugal	Ja	Ja	Ja	Nej
Spanien	Ja	Ja	Ja	Nej
Storbritannien	Nej (Udtrådt af EU)	Ja	Nej	Nej
Schweiz	Nej	Ja	Ja	Nej
Tjekkiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Slovenien	Ja	Nej	Nej	Nej
Ungarn	Ja	Nej	Ja	Nej
Slovakiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Rumænien	Ja	Nej	Nej	Nej
Australien	Nej	Ja	Nej	Nej
Tyrkiet	Nej	Ja	Ja	Nej

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Island og Danmark er begge omfattet af den nordiske inddrivelseskonvention, der dog ikke ses at regulere spørgsmålet om, hvorvidt det er islandske eller danske forældelsesregler, der skal anvendes ved inddrivelsen. Der forefindes ikke andre regler herom, hvorfor det ud fra udfyldende lovvalgsregler antages, at når den bidragsberettigede bistås med opkrævning af underholdsbidrag, vil det være reglerne i det land, hvor underholdsbidraget blev fastsat, der er gældende for fordringsforholdet. For fordringer omfattet af fordringstypen TØISLØB er det således de islandske forældelsesregler, der finder anvendelse.

I Island gælder lov nr. 150/2007, "Lög um fyrningu kröfufurttinda" (herefter "forældelsesloven for Island"). Loven er af den islandske regering oversat til engelsk den 14. februar 2018 ved "Act No. 150/2007 on the limitation periods for claims".

Af art. 1 i forældelsesloven for Island fremgår:

”Claims for money or other payments are subject to limitation periods in accordance with the rules of this Act, except as otherwise prescribed by law.

(...)

Time limits under this Act are counted in years or months on the basis of full days with the day from which the period is calculated not included. If this day does not fall at the end of a month, the time limit shall expire on the last day of the month.”

Af art. 3 i forældelsesloven for Island fremgår:

“The general limitation period for claims shall be four years.”

Af art. 6 i forældelsesloven for Island fremgår:

“A claim which has been agreed or established in respect of pensions, annuities, maintenance allowances or other contribution accruing at specific intervals and not representing instalment payments on a principal, shall be subject to a limitation period of ten years from the date on which the last instalment was paid. If no payment has been made, the limitation period shall run from the date on which the creditor could have demanded the initial payment. Individual due instalments are furthermore subject to the limitation period under Article 3.”

Af art. 17 i forældelsesloven for Island fremgår:

“Article 17. If a creditor has a legal basis for the enforcement of his claim against a debtor, the limitation period is interrupted when a request for enforcement is received by a district court judge or district commissioner, provided that the conditions of Article 52 of the Enforcement Act and paragraph 2 of Article 12 of the Distress Sale Act are satisfied.

In respect of maintenance payments to be collected in a foreign state, the limitation period is interrupted by the person entitled to the payment presenting a request for such collection to the competent authority in Iceland or the foreign state in accordance with an agreement between Iceland and the state concerned.”

Af art. 21 i forældelsesloven for Island fremgår:

“If a claim is established by judgment or settlement (...) a new limitation period of ten years shall begin to run. This new limitation period shall run from the date on which judgment was rendered, settlement was reached or the claim admitted or from such later date as the creditor at the earliest has the right to demand performance. (...)”

Af art. 3 i forældelsesloven for Island fremgår, at forældelsesfristen udgør 4 år. Af ordlyden i art. 1, stk. 3 i forældelsesloven for Island synes at kunne udledes, at forfaldsdatoen ikke indgår i beregningen af forældelsesfristens længde, jf. art. 1, stk. 3, 1. pkt. i forældelsesloven for Island (*“with the day from which the period is calculated not included”*).

Af de specielle bemærkninger til art 1, stk. 3 i lovforslaget til forældelsesloven for Island ”Frumvarp til laga um fyrningu kröfuréttinda (Lagt fyrir Alþingi á 135. löggjafarþingi 2007–2008)” fremgår (angivet i uautoriseret oversættelse):

“Forældelsesperioder i henhold til regningen tælles i år eller måneder. Er baseret på en hel dag, så den optalte dag ikke er inkluderet. I henhold til dette ville den sidste dag i den 4-årige forældelsesperiode være 1. januar 2011, hvis forfaldsdatoen var 1. januar 2007. Kravet udløber derfor den 2. januar 2011. Hvis det ikke er samme dag i slutningen af måned udløber fristen den sidste dag i måneden. Derfor udløber kravet den 1. marts, uanset om det er et skudår, og forfaldsdatoen var 29. februar. På den anden side betyder det ikke noget, om den sidste dag er søndag eller en helligdag. Er dette i overensstemmelse med gældende lov?”

Datoeksemplerne (1. januar 2011, 1. januar 2007, 2. januar 2011 og 1. marts) i de specielle bemærkninger synes ikke at stemme overens med ordlyden i art. 1, stk. 3 i den engelske version af forældelsesloven for Island. Datoeksemplerne kan give et indtryk af, at forfaldsdatoen medregnes.

Fordringer under fordringstypen TØISLØB forældes efter reglerne i forældelsesloven for Island.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Af art. 2 i forældelsesloven for Island fremgår:

“The limitation period for a claim runs from the date on which a creditor is first entitled to demand performance. (...)”

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer på løbende islandske underholdsbidrag. Art. 2 i forældelsesloven for Island bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men anfører ”*on which a creditor is first entitled to demand performance*”, hvilket indholdsmæssigt antages at være sammenfaldende med ”forfaldstiden”. Uden anden angivelse anses forfaldsdatoen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring, jf. herom i afsnit 4.8.

Af art. 1, stk. 3, 1. pkt. i forældelsesloven for Island fremgår:

“Time limits under this Act are counted in years or months on the basis of full days with the day from which the period is calculated not included.”

Fordringshaver har oplyst, at forfaldsdato som udgangspunkt ikke vil fremgå af de oplysninger, der modtages fra Island. Uanset indholdet af art. 1, stk. 3, 1. pkt. i forældelsesloven for Island er det aftalt, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt ud fra et forsigtighedsprincip regnes fra forfald.

For fordringer, der er fastsat ved dom eller forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist, jf. art. 21 i forældelsesloven for Island. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt beregnes fra doms- eller forligsdatoen uanset en eventuel betalingsfrist er fastsat i dommen eller forliget.

Af art. 17 i forældelsesloven for Island fremgår desuden, at *“If a creditor has a legal basis for the enforcement of his claim against a debtor, the limitation period is interrupted when a request for enforcement is received by a district court judge or district commissioner, provided that the conditions of Article 52 of the Enforcement Act and paragraph 2 of Article 12 of the Distress Sale Act are satisfied.”* Forældelsen kan således være suspenderet så længe, at fordringen er under inddrivelse i en fremmed stat – i dette tilfælde Danmark.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som hovedregel en ordinær forældelsesfrist på 4 år, jf. art. 3 i forældelsesloven for Island.

De enkelte ydelser i det løbende islandske underholdsbidrag forældes efter 4 år, jf. art. 3, jf. art. 6 i forældelsesloven for Island.

Af art. 1, stk. 3 i forældelsesloven for Island fremgår:

“Time limits under this Act are counted in years or months on the basis of full days with the day from which the period is calculated not included. If this day does not fall at the end of a month, the time limit shall expire on the last day of the month.”

Det er aftalt, at forældelsesfristens længde ud fra et forsigtighedsprincip fastsættes til 4 år regnet fra forfald.

For fordringer, der er fastsat ved dom eller forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist, jf. art. 21 i forældelsesloven for Island.

Fordringshaver har ansvaret for, at fordringshaver kun foretager en ændring/opdatering af fordringens forældelsesdato, såfremt dette sker i overensstemmelse med reglerne om forældelsesafbrydelse i henhold til forældelsesloven for Island. Det bemærkes, at fordringens forældelse i henhold til art. 17 i forældelsesloven for Island suspenderes, når et underholdsbidrag skal opkræves i en anden stat, og når den person, der er berettiget til betalingen, indgiver en anmodning om en sådan inddrivelse til den relevante myndighed i udlandet i overensstemmelse med en aftale mellem Island og den pågældende stat.

Det er aftalt, at fordringshaver kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end 4 år fra forfaldsdatoen, såfremt fordringshaver eller Island har foretaget afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

Ovenstående betyder, at fordringshaver på samtlige fordringer, der oversendes til fordringstypen TØISLØB, som udgangspunkt forventes at registrere en forældelsesdato, der ligger 4 år fra den registrerede forfaldsdato. I konkrete tilfælde, hvor fordringen enten er fastslået ved dom eller forlig, eller der foreligger afbrydelse eller suspension, kan forældelsesdatoen ligge senere end 4 år fra den registrerede forfaldsdato.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for TØISLØB og på baggrund af fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis sammenfaldende med hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings hovedstol er 3.000 kr. Der er afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 2.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet anføre fordringens oprindelige pålydende.

Feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med maksimalt 3.000 kr. Såfremt beløbet overstiger 3.000 kr., vil fordringen blive sendt til manuel godkendelse i høringsportalen.

Fordringshaver har oplyst, at der for de fordringer, der allerede er i restance, når de modtages hos fordringshaver, ikke foreligger oplysninger om hovedstolens oprindelige pålydende. Derimod vil fordringens oprindelige hovedstol fremgå af grundlaget for underholdsbidraget/de oplysninger, der modtages fra Island vedrørende de fordringer, som endnu ikke er i restance, men som fremadrettet skal opkræves.

Der sondres derfor i det følgende mellem de fordringer, der er i restance, når de modtages hos fordringshaver, og de fordringer, der fremadrettet skal opkræves.

Fordringer der er i restance ved modtagelse hos fordringshaver

Det er aftalt med fordringshaver, at hovedstolen udfyldes med det restancebeløb, som Island har oplyst, udgør restancen.

For fordringer på løbende islandske underholdsbidrag skal hovedstolen således udfyldes med det restancebeløb, som Island har oplyst ved oversendelsen af fordringen til fordringshaver.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordring modtages med en restgæld på 3.000 kr. i henhold til en restanceopgørelse fra udlandet. Der er efter modtagelsen af restanceopgørelsen fra udlandet afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Oprindelig hovedstol” angive 3.000 kr.

Fordringer der fremadrettet opkræves

For fordringer på løbende islandske underholdsbidrag skal hovedstolen udfyldes med det beløb, der fremgår af grundlaget for underholdsbidraget/de oplysninger, der modtages fra Island.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige hovedstol er 3.000 kr. Der er afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Oprindelig hovedstol” angive 3.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på løbende islandske underholdsbidrag skal fordringshaver således angive fordringstype-koden TØISLØB.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er feltet obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at fordringshaver i beskrivelsesfeltet angiver barnets fødselsdato, dvs. de første 6 cifre i cpr-nummeret, som identifikation. Såfremt fordringen udspringer af en bidragspligt, der vedrører tvillinger, trillinger etc., der har samme fødselsdato, angives der udover fødselsdatoen et individuelt løbenummer.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet ”periodens længde”).

Af § 63 i den islandske børnelov fremgår, at bidraget erlægges månedsvis forud, medmindre andet er bestemt ved lov. Af § 57 i den islandske børnelov fremgår, at hvis en forælder ikke varetager sin forsørgerpligt over for sit barn, kan sysselmanen ved en resolution pålægge vedkommende at betale underholdsbidrag til barnet. Underholdsbidrag kan dog ikke fastlægges for en tid, der ligger mere end et år tilbage fra kravets fremsættelse, medmindre helt særlige omstændigheder foreligger.

Fordringshaver har oplyst, at der altid modtages oplysninger fra Island om fordringens periode, ligesom fordringens periode antages at fremgå af grundlaget for underholdsbidraget. Periode start udgør derfor den første dag i den periode, som fordringen relaterer sig til, og periode slut udgør den sidste dag i den periode, som fordringen relaterer sig til. Hver fordringsperiode udgør en selvstændig fordring.

Feltet ”Periode start” udfyldes med den første dag i kalendermåneden, dvs. den 1., og ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i kalendermåneden. Den første og sidste periode kan være kortere end en kalendermåned, f.eks. hvis bidragspligten pålægges fra eksempelvis den 15. i den første måned, eller ”barnet” fylder 18 år midt i den sidste måned. For så vidt angår den sidste periode udfyldes feltet ”Periode slut” i de tilfælde med den sidste dag i perioden, som det løbende islandske underholdsbidrag dækker.

I de tilfælde, hvor bidraget er fastsat med tilbagevirkende kraft, udfyldes felterne ”Periode start” og ”Periode slut” i overensstemmelse med ovenstående, idet de enkelte perioder ifølge fordringshaver fremgår af grundlaget for underholdsbidraget eller de oplysninger, der modtages fra Island.

Såfremt fordringen alene relaterer sig til en enkelt dag, er det aftalt, at felterne ”Periode start” og ”Periode slut” udfyldes med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår, jf. obligationsretlige principper.

Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Stiftelsesdatoen følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Fordringshaver har endvidere oplyst, at fordringshaver ikke modtager oplysninger fra Island om fordringens stiftelsesdato, ligesom fordringens stiftelsesdato ikke fremgår af grundlaget for underholdsbidraget.

Som følge af manglende oplysninger om stiftelsesdatoen, er det aftalt, at fordringshaver altid udfylder feltet ”Stiftelsesdato” med datoen for periode start for fordringen.

Stiftelsesdatoen er derfor sammenfaldende med periode start.

I de tilfælde, hvor bidraget er fastsat med tilbagevirkende kraft i henhold til § 57 i den islandske børnelov, anses fordringen for at være stiftet på det tidspunkt, hvor der opstod en bidragspligt. Det er derfor aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” også i disse tilfælde udfyldes i overensstemmelse med ovenstående, idet periode start for de enkelte perioder ifølge fordringshaver vil fremgå af grundlaget for underholdsbidraget.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger

af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Iversen, Torsten: Obligationsret del 1, 6. udg., 2019, s. 157ff.

Forfaldsdatoen fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag. Af art. 2 i forældelsesloven for Island fremgår, at *"The limitation period for a claim runs from the date on which a creditor is first entitled to demand performance. (...)"*, hvilket indholdsmæssigt antages at svare til begrebet "forfald".

Fordringshaver har oplyst, at forfaldsdato som udgangspunkt ikke fremgår af grundlaget for underholdsbidraget, hvorfor det antages, at fordringen forfalder den første dag i den periode, som fordringen vedrører. Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet "Forfaldsdato" med datoen for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

Såfremt bidragspligten er fastsat med tilbagevirkende kraft i henhold til § 57 i den islandske børnelov, antages det, at kravet forfalder på datoen for resolutionen eller dommen. Uanset dette, er det aftalt, at fordringshaver også i disse tilfælde udfylder feltet "Forfaldsdato" med datoen for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde også sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver – når fordringen modtages fra Island - altid gennemfører en opkrævningsproces forud for, at fordringen oversendes til inddrivelse. Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste betalingsfrist overfor skyldner.

Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” med den af fordringshaver fastsatte dato. Feltet udfyldes således med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark. Dog skal fordringshaver ved udfyldelse af den sidste rettidige betalingsdato være opmærksom på, at datoen ikke kan ligge før en eventuel sidste rettidige betalingsdato, der måtte fremgå af grundlaget for det løbende underholdsbidrag.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. eller AKR-nr. for de fysiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner skal identificeres som den forælder, der skal betale underholdsbidraget, jf. den islandske børnelovs § 53.

Feltet ”Identifikation af skyldner” skal derfor udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forælder. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Det er aftalt, at forældelsesdatoen ud fra et forsigtighedsprincip fastsættes til 4 år fra forfald, dvs. at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal som følge af ovenstående som hovedregel angive den dato, der ligger 4 år fra den registrerede forfaldsdato, jf. art. 3 i forældelsesloven for Island. For fordringer, som er fastslået ved dom eller forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist fra doms- eller forligsdatoen, jf. art. 21 i forældelsesloven for Island.

I henhold til art. 17 i forældelsesloven for Island suspenderes forældelsen, når et underholdsbidrag skal opkræves i en anden stat, og når den person, der er berettiget til betalingen, indgiver en anmodning om en

sådan inddrivelse til den relevante myndighed i udlandet i overensstemmelse med en aftale mellem Island og den pågældende stat.

Fordringshaver har endvidere oplyst, at Island oplyser datoen for fordringens forældelse, når fordringen oversendes til fordringshaver. Feltet "Forældelsesdato" skal derfor som udgangspunkt udfyldes med den dato, som Island har oplyst.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Feltet "Domsdato" og "Forligsdato" skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for TØISLØB (Løbende islandske underholdsbidrag til børn)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a R_2_3	Forældelsesdato skal ligge 10 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 3.000 kr.	Fordringen sendes i høring

Regel	Filterregler for TØISLØB (Løbende islandske underholdsbidrag til børn)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme måned	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises